

[Statsministeren.]

De dansk fremstillede telefonapparater har hidtil været både prismæssigt og kvalitetsmæssigt konkurrencedygtige med udenlandske fabrikater.

I licensaftalen mellem L. M. Ericsson A/B og telefonadministrationerne er indeholdt en bestemmelse om, at hvis en fabrik, hvor telefonadministrationerne får fremstillet telefonapparater på basis af licensen, overtages af en med L. M. Ericsson A/B konkurrerende virksomhed, er dette selskab berettiget til at kræve, at fabrikationen af telefonapparater skal ophøre på vedkommende fabrik.

Likvidatorerne har fuldt kendskab til indholdet af licensaftalen mellem de danske telefonadministrationer og firmaet L. M. Ericsson A/B.

På denne baggrund synes der at være grund til at antage, at en afhændelse af aktierne i Kristian Kirks Telefonfabrikker af 1970 A/S vil ske på en sådan måde, at licensproduktionen og dermed beskæftigelsen af de ansatte kan bevares.

Af *Vivike* til fiskeriministeren (10. juni 1971):

„Vil ministeren foretage sig noget for at forhindre oprettelsen af flere dambrug ved danske vandløb?“

Begrundelse.

Vandløbsloven sorterer under landbrugsministeren, men da den kommende udsætning af lakseyngel skal administreres af fiskeriministeren, rettes spørgsmålet til ham.

Vi har over 700 dambrug, hvilket er alt for mange. Det halve antal ville producere flere fisk, da tilstedeværelsen af de mange brug forårsager forurening og sygdomssmitte, også i dambrugene. Derudover forurener de i stærk grad selve vandløbene til stor skade for vildtfisken og de rekreative muligheder for menneskene.

Ved udsætning af lakseyngel er der brug for så rene vandløb som muligt, og de få, der er rene, bør ikke forurennes. Et helt rent vandløb er Trend Å, der er fri for dambrug. Den er altså ideel til udsætning og bør reddes, men det er i sidste øjeblik, idet man nu er i gang med at oprette et kæmpemæssigt dambrug. Dette arbejde bør standses. Skulle det medføre et erstatningskrav, vil det blive

indtjent mange gange senere hen, idet der i den rene å kan udsættes meget små og dermed billige laks, hvorimod kun større og dyrere yngel kan overleve i et forurennet vandløb.

Fiskeriminister *A. C. Normanns* svar (15. juni 1971):

Jeg erindrer om, at spørgsmål om tilladelse til oprettelse af dambrug afgøres af vandløbsretterne, idet det i vandløbslovens § 49 er fastsat, at hvis nogen ønsker at benytte vandet fra et vandløb til fiskedamme og andre interesser berøres heraf, skal forslag i så henseende forelægges en vandløbsret og sagen behandles og afgøres efter de for vandingsanlæg ved opstemning og overrisling gældende regler i det omfang, disse er anvendelige. Jeg kan ikke se, at den gældende lovgivning giver mig nogen mulighed for at standse oprettelse af dambrug, men det er i øvrigt mit indtryk, at oprettelsen af nye dambrug har været stærkt aftagende i de seneste år.

Jeg gør samtidig opmærksom på den betydelige økonomiske interesse, der for det danske samfund er forbundet med driften af dambrugene. Produktionen i disse finder for langt den overvejende del anvendelse til eksport og indbringer ca. 100 mill. kr. årlig i fremmed valuta.

Jeg er imidlertid enig med det ærede medlem, at der bør gøres mest muligt for at skaffe så rene vandløb som muligt her i landet og for at forhindre eventuelle skadelige virkninger fra dambrugenes side med hensyn til forurening og udbredelse af smitte. Dette bør imidlertid ikke alene ske af hensyn til kommende udsætning af sættefisk af laks, men også af hensyn til opretholdelse af de ferske vandes naturlige tilstand til gavn for bestanden af vildtfisk og af hensyn til de muligheder, som de ferske vande i det hele taget frembyder med hensyn til udfoldelse af rekreative aktiviteter m. m.

Det er i øvrigt over for mig oplyst, at forsøgsdambruget i Brøns har taget kontakt med det af forureningsrådet nedsatte forskningsudvalg vedrørende vandforurening med henblik på en nærmere undersøgelse af mulighederne for en løsning af forureningsproblemer i forbindelse med driften af dambrug.